

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Retten til Arbejde sikret : Udgivet til Brug for Ledere af Skolingskursus

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1942

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

dn50p19422

PUNKT 2: Vi kræver Retten til Arbejde sikret. Vi bekæmper Udbytning af det producerende Folk. Lønnen for Produktion og Arbejde skal tilfalde den arbejdsmæssige Indsats.

RETTE TIL ARBEJDE SIKRET

*Udgivet til Brug for
Ledere af Skolingskursus*

TRINITATIS KIRKE, KØBENHAVN. III

Lad os analysere Punkt 2. Vi kræver først og fremmest *Retten* til Arbejde sikret — vi taler her om en *Ret* til Arbejde. *Eksisterer* der en saadan *Ret*? Ja, i et national-socialistisk Samfund. Vi paastaar, at *Ret* til Arbejde er langt mere end *Retten* til Løn. Og det begrundes vi med, at Arbejdet, selve det at have Arbejde, indeholder *langt* større Værdier for den Arbejdende, end saadanne Værdier, der kan maales og omsættes i Penge. Thi netop dette at *skabe* og *forme*, netop Bevidstheden om at *frembringe* noget, er af dyb Tilfredsstillelse for det nordiske Menneske. Derfor ligger der en naturlig Længsel efter Arbejdet i ethvert Menneske, en naturlig Trang til at se sine Evner realiseret, efter at gøre en *Indsats*.

Dette at have Arbejde er altsaa ikke blot et Problem om blot at opretholde Livet, men det er ogsaa et sjæleligt, et *aandeligt* Problem, og altsaa en Erkendelse af, at Folket ikke lever af Brød alene, og i Særdeleshed ikke, naar der er Tale om det nordiske Menneske.

Og saasnart Arbejdet ogsaa bliver et *aandeligt* Behov, bliver det til en *uafviselig Ret* for hver enkelt Borger i Samfundet. Vi erkender følgagtig, at af endnu større Virkelighed end Lønnen for Arbejdet er *Retten* til dette. Og denne *Ret* har vi *ikke* i dette Land. Vi ser vore Unge, der allerede i 14 Aars Alderen, naar de kommer ud af Skolen, i mange Tilfælde begynder at dygtiggøre sig i eet eller andet Fag, — andre begynder med det samme som det socialdemokratiske Danmarks *allerbilligste* Arbejdskraft i Produktion og Erhverv, medens andre fortsætter i Skole med at uddanne sig yderligere.

For dem alle *gælder*, at *naar* de har dygtiggjort sig, *naar* de har naaet den modne Mands Alder og dermed Retten til moden Mands Løn, da er Retten til Arbejde et *aldeles* ukendt Begreb, endskønt de gennem lille Løn, gennem Afsavn for at skaffe sig Uddannelse etc., gennem Vilje og Lyst til at tage fat, har erhvervet sig en *aller-første*haands Ret til Arbejdet. Her spiller Systemet fallit.

Hvad findes der udover lukkede Døre? Tilfældige Chancer? Understøttelse? Haabløshed? Degeneration?

Vi National-Socialister *erkender*, at for hver *een*, der *vil* arbejde, maa der ogsaa være en *uafviselig* Ret til Arbejde, ikke alene for at afhjælpe *økonomisk* Afsavn, men ogsaa for den *moraliske* Underbygning, for at give vort Folk Glæden ved Bevidstheden om at have udført noget, *fremstillet* noget, øvet Id, som vore Forfædre kaldte det. Og vi vil *sikre* denne Ret til Arbejde. Hvorledes?

Først og fremmest ved at lære vore Unge *Glæden* ved Arbejdet. Dette lærer vi dem i Arbejdertjenesten. Her lærer de den Lykke og *dybe* Tilfredsstillelse, der ligger i at udføre et Stykke Arbejde, ligegyldigt af hvilken Art, blot det har Betydning for *Helheden*.

Dernæst ved *een* Gang for alle, som vi har omtalt under Punkt 1, at udrydde Begrebet Arbejdsløshed i vort Land, og herigennem hos de Unge i Arbejdertjenesten skabe en *dybt* forankret og *urokkelig* Tillid til Fremtiden, til, at denne Fremtid ikke byder dem Arbejdsløshed, Haabløshed og Degeneration. Altsaa ved at genskabe Glæden over Arbejdet samt at afskaffe Arbejdsløsheden, sikrer vi Retten til Arbejdet.

Og herefter gaar vi over til næste Passus i Punkt 2:

Vi bekæmper Udbytning af det producerende Folk. Vore Modstandere siger, at der *ikke* foregaar nogen Udbytning af det producerende Folk. Vi vil *bevise*, at det modsatte *netop* er Tilfældet.

Enhver, der blot *gider* sætte sig ind i Forholdet, vil kunne skaffe sig Oplysninger om de Lønninger og Tariffer, der er truffet Beslutning om i enhver Overenskomst mellem De samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverne. De *efterfølgende* Pristal fortæller *nøgternt*, at man, den Dag man *traf* Overenskomsten, lovede det producerende Folk en Krone, der ogsaa denne Dag var en Krone værd, men at denne Krone den Dag, den kom til Udbetaling, havde mistet i Købeevne og altsaa ikke var *den* oprindelige Krone, der var truffet Aftale om.

Her foreligger en bevidst Udbytning af det producerende Folk, det er tydelig og klart for enhver, og dette vil vi bekæmpe. Hvorledes? Ved, som vi *før* har nævnt, at fritage den internationale Højfinans for *enhver* Indflydelse paa vort Samfund. Altsaa, og i det følgende henviser jeg til vor Gennemgang af Punkt 1, ved at gøre os *uafhængige* af Renten, thi i det lille Ord »Rente« ligger *bele* Højfinansens Indflydelse.

Nu kan et Land, selv om det er nok saa stort, ikke alene i denne Verden frigøre sig for Renten, men naar den national-socialistiske Tankegang har sejret *overalt* paa Jorden, vil Renteproblemet blive løst.

Vi maa altsaa foreløbig herhjemme forsøge at faa det bedst mulige ud af Forholdene, indtil vor Livsanskuelse har gennemtrængt alle de førende Folk i Verden.

Det, vi kan gøre herhjemme, er at finansiere Produktion og Erhverv billigst muligt. Den nødvendige Kapital, som vi har Brug for til at sætte Hjulene i Sving, maa vi fremskaffe saa billigt som muligt, altsaa til en saa lav Rente som muligt, og herigennem opmuntre Initiativet, det private som det offentlige.

Ved Foranstaltninger som for Eks. at begrænse Aktiers og Obligationers Udbytte til det mindst mulige ved Hjælp af Dekreter, vil vi tvinge Kapitalen til at søge ud i det frie Marked og *billigst* stille sig til Raadighed for Initiativet.

Den Fordyrelse, som vort nuværende Systems Financiering af *al* Foretagsomhed, er Skyld i, er ogsaa Aarsag til den systematiske Udbytning, som vort Folks producerende Del i Aarevis har været udsat for. Udbytningen foretages overalt, og overalt er den camoufleret. Den ligger som Regel i Fordyrelse af Levnedsmidler, alle mulige Forbrugsgenstande, alle Materialer, og til Slut — men alligevel først og sidst — i de dyre Penge.

Men gensidigt beskylder Folket hinanden. Man beskylder den Handlende for ublu Avance, man beskylder Arbejdsgiveren for Profithunger, man beskylder Arbejderen for urimelig høje Fordringer, o. s. v., og lad være, at en Del af Beskyldningerne kan være berettigede, men vi *lever* i et Samfund af materialistisk og liberalistisk opdragede Mennesker, der *først og fremmest* ser *eget* Vel fremfor Helhedens Vel, men den *største* Del af Beskyldningerne vil være at rette mod den internationale Højfinans, der igennem Pengeaager fordyrer *al* Foretagsomhed i uhyggelig Grad.

Vort *eget* Menneskemateriale skal vi danske National-Socialister nok opdrage i Aanden af Mottoet Helhedens Vel gaar forud for den enkeltes, men *samtidig* med denne Folkeopdragelse finder Sted, maa vi frigøre os for den internationale jødiske Finans udbytende Indflydelse paa vort Folk.

Vi vil altsaa kunne undgaa denne Udbytning af vort Folk, saafremt vi

1. Opdrager vore Folkefæller i Aanden: Helhedens Vel gaar forud for den Enkeltes. Skulde det i denne Forbindelse vise sig, at der er Folkefæller, der *ikke* kan indordne sig herunder, men at *Egoisme*, *Udbytning* af det øvrige Folk, *Materialisme* o. s. v. stadig er deres fundamentale Element, maa saadanne Folkefæller stilles til Ansvar overfor Helheden, og dette vil blive et *Ansvar*, man ikke kan betale sig fra med Penge.

2. Vi maa frigøre os for den internationale Højfinans Indflydelse. Vi National-Socialister maa lære vort Folk at faa Øjnene op for de Farer, der truer vort Folkeliv.

Vi maa lære at indse, at det vi kalder for Kultur, netop er Summen af vort Folks Arbejdsydelser, og derfor ved vi, at alt det, der *præger* vort Folk, alt det, der er *værdifuldt* for vort Folk, alt det, der har *skabt* os som Folk, og alt det, der skulde *opretholde* os som Folk, vil gaa *helt* til Grunde, naar vort Folk ikke rejser sig af *den* uværdige Trældom, *denne* Renteslavetilværelse, som den internationale Kapital har bragt os i.

Som en Følge af den anden Sætning i Punkt 2. følger den tredie og sidste: Lønnen for Produktion og Arbejde skal tilfalde den *arbejdsræssige* *Indsats*.

Systemet paastaar, at i dette Land er der *ingen*, der fratager den arbejdsræssige Indsats Lønnen for Produktion og Arbejde.

Vi paastaar det modsatte. Lønnen for Produktion og Arbejde, den *Top* af Lønnen, der skulde repræsentere det egentlige Overskud til den arbejdsræssige Indsats, forsvinder, og tilbage bliver der lige til det nødtørftigste og mange Gange daarligt det.

Der er i vort Samfund altfor let Adgang til »let tjente Penge«. Der er for megen *Kædehandel*, og disse let tjente Penge er netop noget af den *Top* af Lønnen for Produktion og Arbejde, der fratages den arbejdsræssige Indsats.

Vi har *Masser* af Eksempler.

De smaa daglige *Spekulationer* og *Fiduser*, der bedrives af amoralske Folkefæller.

I disse Dage handles der for Eks. med Tørv. Produktion og Fortjeneste til Producenten ligger paa omkring 20—30 Kr. pr. Ton. Transportomkostninger ligger normalt højst paa 8 à 10 Kr.

En *normal* Handelsfortjeneste vilde kunne afgøres med et Par Kroner pr. Ton. Men *her* er der Tale om en Mellem-Avance paa fra mindst 15 Kr. og op til 55 Kr. pr. Ton, fordelt over een eller flere Mellemhænder, inden Tørvæne kommer Forbrugeren i Hænde.

I Øjeblikket handles der og sjakres der med alt muligt. — Der er *himmelraabende* Forskel mellem Produktionspris og Forbrugspris. Og det er med alt. Man siger, det er Krigens Skyld. Men netop i en alvorlig Tid burde vort Folks moralske og dermed *handels-moralske* Grundlag være af en saadan Art, at man forstod Begrebet »Helhedens Vel«.

Men *før* Krigen var Forholdene ogsaa af en saadan Beskaffenhed, at en stor Del af den *reelle* Arbejds løn og Løn for den arbejdsmæssige Indsats gik tabt for de producerende og arbejdende Kræfter, og i Spekulanter Lomme.

Vi ser det blandt andet af den Kendsgerning, at der i vort Land med den saakaldte *arbejdsvenlige* Regering, skabtes flere og flere Millionærer og store Formuer, medens Arbejds løshed, Nød og Elendighed satte dybe Furer i det danske Folks Ansigt.

Vi National-Socialister har iøvrigt ikke noget imod, at Folk tjener Penge. Men det skal være *dygtige* Folk, og de Penge, de tjener, skal staa i nøje Forhold til den Tjeneste de yder Helheden, den Indsats de øver i vort Folk.

Til Gengæld skal ogsaa *alle* Folkefæller have *absolut lige* Ret til at kunne opnaa de højeste Poster i Samfundet. *Her* skal Arbejderens dygtige Søn have akkurat samme Chancer som Direktørens ditto, men det skal *een* Gang for alle være *uigenkaldelig* Slut med, at fordi man er den og den, Søn af Direktør Dat, og fordi man har en vis Person til Onkel, altsaa enten *økonomisk* eller *politisk*, da skal dette ikke i et national-socialistisk Samfund kunne *bevirke* eller blot i nogen Grad *medføre*, at man skulde have et Fortrin. . . . .

Altsaa: Saafremt en Mand er til uhyre Nytte for Samfundet grundet paa stor Dygtighed og sjældne Evner, da skal

hans Løn staa i Forhold til hans arbejdsmæssige Indsats, altsaa tilfalde denne.

Endvidere vil en national-socialistisk Stat være Garantien for, at den Realløn, der virkelig tilfalder og efter moralske Begreber altsaa burde tilfalde den arbejdsmæssige Indsats, virkelig vil kunne *effektueres* og udbetales denne Indsats.

Vi vil her gaa nøje ind for, at *enhver* Form for Kædehandel *absolut* ikke kan finde Sted, at ethvert *ublu* Udbytte udelukkes, og at enhver *ublu* Avance banlyses.

Ved ublu Udbytte vil jeg personlig forstaa *ethvert* Udbytte af Aktier eller Obligationer, altsaa et hvilket som helst Udtryk for »sleeping partnership«, sovende Kompagniskab, paa højst 4 % og derover.

Vi vil med andre Ord faa et Samfund, hvor der overhovedet ikke vil kunne trives Jøder og ej heller incarnerede Materialister og Egoister, selv om de er af vor egen Race.

Ved en ublu handelsmæssig Avance forstaa vi enhver Avance, der ikke staa i Forhold til den arbejdsmæssige Indsats.

Altsaa fordi en Handlende har faaet en Fidus, et Tips, fordi han har spekuleret i *de* Varer, han handler med, maa han ikke, til Skade for det øvrige Samfund, beregne sig en større Avance, end hvad der er moralsk og handelsmæssigt, efter nordiske Begreber *forsvarligt*.

Hans Arbejde er ikke at spekulere men at fordele.

Netop igennem alt dette forskærtser man Retten til *fuld* Udnyttelse af den Løn for Arbejde og Produktion, som tilfalder den arbejdsmæssige Indsats.

Som en rød Traad i Punkt 2. gaar Hensynet til *Helhedens* Vel. Det er overalt nødvendigt at indstille Folket herpaa. Baade for at kræve Retten til Arbejdet sikret, for at bekæmpe *Udbytningen* af det producerende Folk, for at give Lønnen for Produktion og Arbejde til den *arbejdsmæssige Indsats*.

Vi maa ind paa en *hel anden Bølgelængde*, have vor Moral *rettet op*. Og hvis vi skal opnaa at *sikre* den arbejdsmæssige Indsats Lønnen, maa vi have, som jeg før periferisk nævnte, en *hel anden Handelsmoral* i vort Land. Vi er i de sidste Aar blevet *amerikaniserede* i handelsmoralsk Henseende, jødisk Handelsmoral.

Naar Folk i Almindelighed slaar ind paa Handel, saa er det *ikke* for at besørge en for Samfundet nødvendig og nyttig *Fordeling*, men det er for at opfinde *alle* mulige Fiduser, hvorledes man bedst kan tage sin nærmeste og Næste ved Næsen, hvorledes man *hurtigst* muligt med saa *lidt* Arbejde som muligt kan tjene saa *meget* som muligt. Herved fordyres alting, og man stjæler faktisk Lønnen ud af Lommen paa det arbejdende og producerende Folk.

Vi har en saakaldt Reklamevirksomhed i dette Land, der nærmer sig det idiotiske. Man ser for Eks. i vore Biografteatre, at de *allerdyreste* Reklamer netop leveres af Producenterne af en saa *absolut* Nødvendighedsartikel som Mælk. Vi maa dog gaa ud fra, at Folk drikker Mælk alligevel, det er altsaa kun Spørgsmaalet om fra hvilket Stor-Mejeri, de skal have deres Mælk. Det sidste kan være ligegyldigt for *Folket* som Helhed, blot det faar en god og sund Mælk.

Men *her* kastes der altsaa Penge ud paa noget saa *uproduktivt* som Reklame for *Livsfor nødenheden Mælk*, og at dette fordyrer Mælken, ved hver og een. Og *hvem* maa betale Mejerierne? Nej!

Det producerende og arbejdende Folk. Du og jeg. Denne og hin. Det er ogsaa her nemt at se, at vor Handelsmoral er raadden, at *Profitbegæret* har Overtaget, at det gælder for den *ene* om at erobre Markedet fra den *anden* o. s. v., men at *Kæmpeomkostningerne* ved denne Kamp dækkes ved *faktisk* at *stjæle* Lønnen ud af Lommen paa Folket, det lægger man ikke Mærke til. Man jubler fjollet over de endnu mere fjollede

Reklamer og dysses hermed i Søvn, faar Opmærksomheden afledt.

Staten tilkommer det at oplyse Folket om det sundhedsmæssige i at drikke et Naturprodukt som Mælk, fordi Staten bør have Interesse i at opretholde en saa sund Slægt som muligt, men dette overlader man til de private Stor-Mejerier, hvis *første, sidste* og *eneste* Interesse er at tjene Penge. Og saadan er det paa mange Felter.

Den daarlige Handelsmoral giver sig Udslag, Masser af kostbare og uproduktive Kræfter sættes igang, og Pengene kommer fra en Del af den Løn, der er beskaaret det arbejdende og producerende Folk.

Vi National-Socialister maa holde os for Øje, at det gælder om at fremstille de *bedst mulige* Produkter til de *billigst mulige* Priser, til Gavn for Helhedens Vel, og ikke fordyre dem med blot den *mindste Smule* af uproduktiv Indsats, for Eks. Reklame for en Livsfornødenhed. Man kunde lige saa godt reklamere for: Træk Vejret! Sov godt! Spis Mad!

Naar vi saa gaar ud i det danske Folk med vort Punkt 2. og siger, at vi vil sikre Retten til Arbejdet, maa vi altsaa *fastslaa*, at denne Ret, som vi taler om, *først* og fremmest grundlægges paa *den* moralske Værdi, det giver et Menneske at være beskæftiget, at det giver *Glæde* over Tilværelsen at producere, men at man *degenererer* ved Lediggang, idet dette er stik imod den menneskelige Natur.

For Menneskets *aandelige* Sundheds Skyld er det nødvendigt at kende Begrebet »Ret til Arbejde«. Og den sikrer vi ved først og fremmest i hele vort Folk at skabe Kendskab til denne Paastand, dernæst ved at fremskaffe Arbejde.

Sætte Arbejde i Gang vil vi kunne gøre ved at skaffe os Midlerne dertil, blot skaffe os en Del af vort eget Overskud, som den internationale Højfinans igennem Renteslaveri og

dyr, ublu Financiering berøver os. Alt dette har vi, som allerede nævnt, gennemgaaet under Punkt 1.

Men vi er altsaa klar over, at *skal* vi skaffe Arbejde til alle, maa vi ikke stirre blindt paa de ydre Symptomer, altsaa paa at sætte 50.000 Mand igang med *dette*, 10.000 med *dette* o. s. v., men vi maa ind til Ondets Rod, og *her* sidder Højfinansien med Renten som Svøbe. Tænk blot, hvilke Beløb, der vilde kunne spares, saafremt vi *ikke* havde et Renteproblem, eller blot en nedsat Rente.

Det danske Samfund betaler aarligt igennem Statsgæld, Kommunegæld og privat Ejendomsgæld 800 *Millioner* Kroner, og dette i *Guldkroner* til den uproduktive Kapitalmagt. Det er *hele* det danske Samfunds Overskud. *Det* vi skulde bruge til at sætte alle vore Hjul igang med.

Til Sammenligning tjener, at for Eks. det engelske Folk ifølge »The statesman Year book« aarligt maa erlægge 7000 *Millioner* Kroner i Renter, det amerikanske 100 *Milliarder* Kroner.

Vi vil kunne skaffe Arbejde til alle, saafremt Samfundet raadede over sit *eget*, af *eget* Arbejde frembragte Overskud.

Og vi behøver saamænd ikke bekymre os for paa hvilke Omraader, der skulde sættes ind. Det vilde sikkert komme helt af sig selv, blot vi kunde disponere over en *Del* af vor egen retmæssige Ejendom.

Og vi siger videre til vort Folk: Vi vil *bekæmpe* den Udbytning, som Du er Genstand for, thi Du *er* faktisk Genstand for Udbytning. Se blot paa hver Gang Du har faaet Lønforhøjelse. Spørg saa din Kone, om Pengene har slaaet bedre til, har Du mærket en forhøjet Levestandard? Nej og atter Nej.

Hvorledes vil vi saa bekæmpe den? Ved Rentenedsættelse. Ved Billiggørelse af Financiering. Ved at *tvinge* Kapitalen bort fra saakaldte lavt forrentede, sikre Papirer og ud i *Risiko*, i levende Produktion og Arbejde for *derigennem* at skabe et

forøget Overskud for Samfundet og altsaa Basis for *ny* Kapital.

Og til sidst, men *ikke* mindst, ja det *allervigtigste*, at lære vort Folk at Helhedens Vel gaar forud for den enkeltes, at *udrydde* Materialisme og Egoisme i det danske Folk. Der vil ikke være *een* eneste sundt tænkende Mand eller Kvinde af dansk Afstamning, der kan have noget at indvende herimod.

Og vi fortsætter i samme Aandedræt: Lønnen for Produktion og Arbejde skal tilfalde den *arbejdsræssige* *Indsats*. Vi paastaar, at det arbejdende Folk faktisk ikke *faar* Løn, thi i Løn er der indeholdt et Overskud. Det de *faar* er det *allernødtørftigste*, lige til at opretholde Livet paa og ikke mere.

Tag den danske Gennemsnitsløn. Den ligger paa noget under ca. 3000 Kr. Dette *wilde* være tilstrækkeligt, saafremt vor Krone var lig Hundrede, altsaa i Guldparitet. *Her* ligger Bedraget. Igennem Aarene er den sænket og sænket. Og *hver* Gang betyder det, at Lønnen netop *ikke* tilfalder den arbejdende og producerende Del af Folket, men den internationale Højfinans, der igennem Udøvelse af *Guldmonopol*, *Statslaan*, *Valutatransaktioner* etc. fratager den arbejdsræssige *Indsats* den *Del* af Lønnen, der netop repræsenterer *det Overskud*, der er nødvendig for at holde Samfundsmaskineriet i Gang, — *her* ivrigt suppleret af vore hjemlige Smaaspekulanter og Fidusmagere, der grundet paa en *amoralisk* og *folkefjendtlig* Indstilling er med til at berøve den arbejdsræssige *Indsats* den fulde Løn, som denne har Krav paa.

Vi National-Socialister kan i alle Tilfælde rydde op hos os selv, gøre *rent* Bord, afskaffe de hjemlige Folkefjender og opdrage vort Folk til en hel anden moralsk Indstilling, nemlig til at Helhedens Vel gaar forud for den Enkeltes.

Gør vi dette og *tager* vi den Chance, vi har i Øjeblikket til at tilknytte os vor sydlige Nabos økonomiske Storrum, dets økonomiske System, selvfølgelig med Bibeholdelse af vor egen

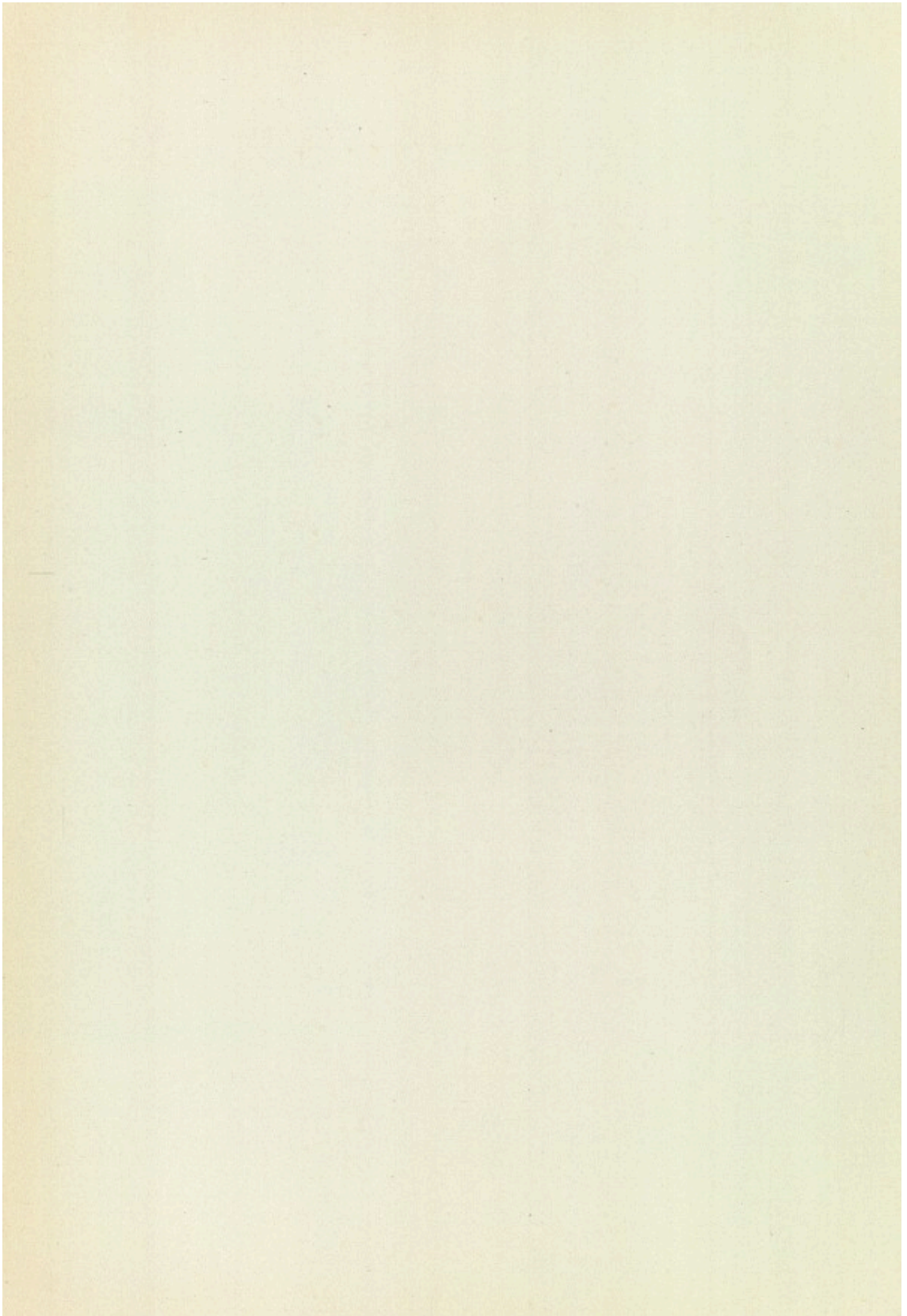

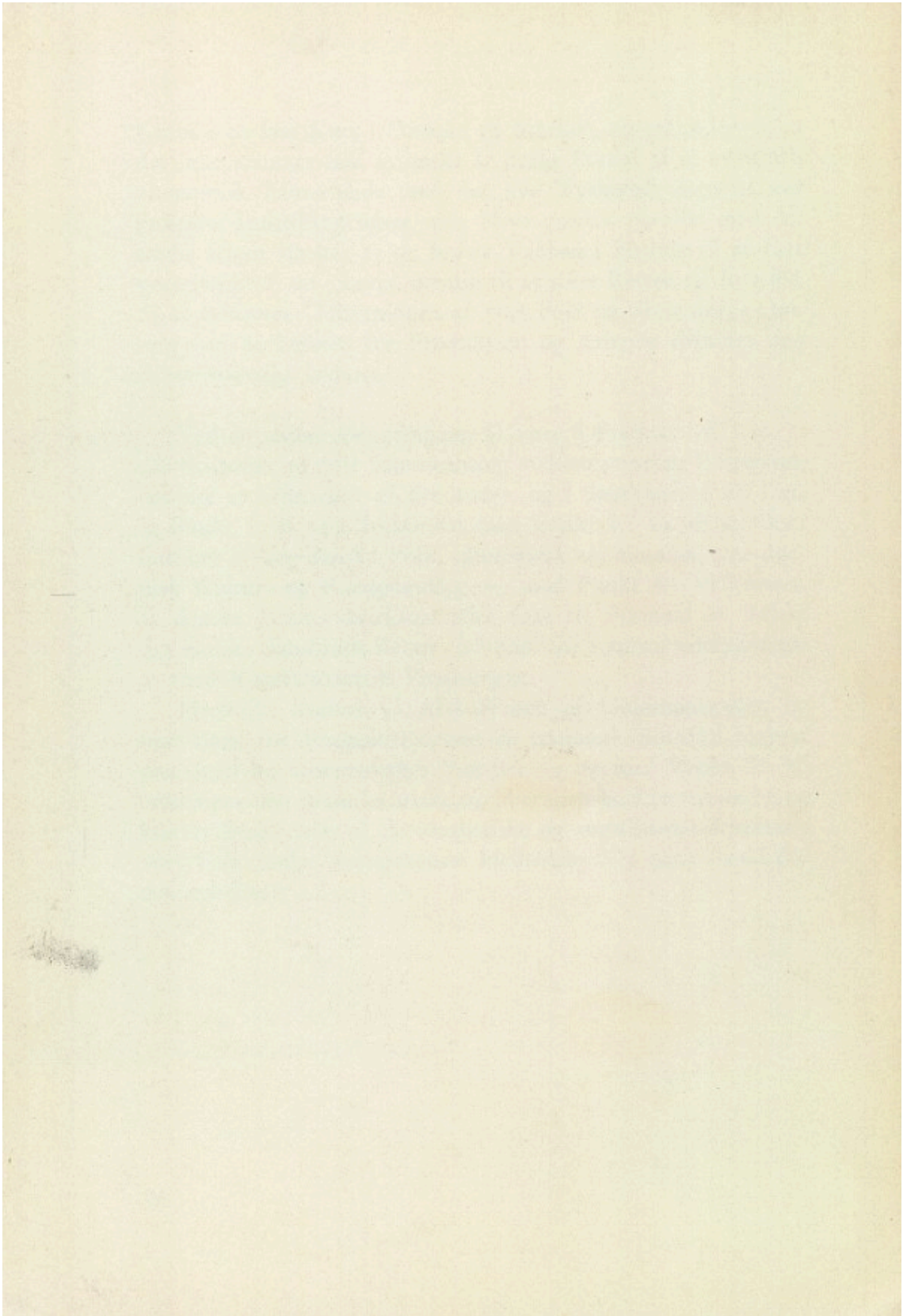
Krone i en fast Kurs i Forhold til Marken, og erkender vi, at det ikke alene er nok at ønske at drage Fordel af et eventuelt økonomisk Samarbejde med det nye Tyskland, men at vor politiske Indstilling ogsaa maa blive positiv parallel med det tredie Riges, da har vi de *bedste* Vaaben i Hænde til at føre vort Punkt 2. ud i Livet, nemlig til at *sikre* Retten til Arbejde, til at *bekæmpe* Udbytningen af vort Folk og til at drage Om-sorg for, at Lønnen for Produktion og Arbejde tilfalder den *arbejds*mæssige Indsats.

Ved en senere Gennemgang af vore 8 Punkter vil I se, at der eksisterer en nøje Sammenhæng mellem samtlige 8 Punkter, det ene er afhængigt af det andet, og i Særdeleshed vil I se, at Punkt 2. er nøje forbundet med Punkt 1.: Vi vil en Gen-rejsning af det danske Folk, økonomisk og moralsk, paa nor-disk Kultur- og Racegrundlag, — med Punkt 4.: Vi kræver, at danske Erhvervsvirksomheder faar til Formaal at dække det danske Samfunds Behov, i Stedet for som nu udelukkende at tjene Kapitalmagts Profitbegær.

Herudfra kræver vi Afskaffelsen af Guldmonopolet, og som Basis for Pengeudstedelsen en national Møntfod baseret paa Jord og arbejdsskabte Værdier — og med Punkt 7.: Vi bekæmper den materialistiske og liberalistiske Livsanskuelse og kræver Beskyttelse af de idealistiske og socialistiske Kræfter i vort Folk under Kampraabet: Helhedens Vel gaar forud for den enkeltes!

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk